

høre på vismændene, han mener ikke, at det ikke skal kunne betale sig ikke at arbejde.

Jeg kunne godt tænke mig at høre en lidt mere fremadrettet måde at diskutere de svageste i vores samfund på. Hvad har Venstre i sinde at gøre ud over at mene, at alle mennesker kan arbejde i dette land? Hvad for nogle initiativer vil man tage, når nu der er så mange penge i samfundet til at sikre, at også de svageste i vores samfund får en anstændig tilværelse?

Kl. 10.40

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jamen det er sådan set initiativer, som vi også har gennemført i fællesskab. Når man ser på satspuljeområdet, er det jo heldigvis et sted, hvor vi kan være enige, og hvor vi aftaler os til rette om at lave mange målrettede initiativer for de udsatte grupper, og det synes jeg er vigtigt.

Jeg må sige til spørgeren, at der var lidt af en misforståelse med hensyn til, om det skal kunne betale sig at arbejde. Det er jo netop ikke kun et spørgsmål om, at det er godt for samfundet; vi mener sådan set, at det er godt for den enkelte at blive en del af arbejdsmarkedet og komme ind og bidrage med det, man nu kan. For vi anerkender jo fuldt ud, at der er mennesker, som ikke kan varetage et almindeligt fuldtidsjob, men så må vi jo finde ud af, i hvilket omfang man så kan være en del af arbejdsmarkedet. For den enkelte har det jo en stor værdi at blive en del af det fællesskab.

(Kort bemærkning).

Vibeke Grave (S):

Jamen vi har lige fået konstateret, at økonomiske pisk alene næppe gør det. Vi kan også se, at man igen i år i velgørende institutioner og foreninger bliver rendt over ende i forbindelse med f.eks. julehjælp osv. Det er svært for børnefamilier at have en anstændig tilværelse med de ydelser, de kan få. Der må man da anstændigvis have nogle andre bud på, hvad man vil gøre ved den her befolkningsgruppe. Det er sådan set bare det, jeg spørger ordføreren om. Lad os prøve at være lidt fremadrettede og i julehumør.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg er fuldstændig enig i, at vi skal være i godt julehumør. Jeg savner det lidt fra Socialdemokraternes side, men jeg tror, det kommer.

Vedrørende det fremadrettede er det jo det, vi nu aftaler i forbindelse med finansloven og også udmøntningen af satspuljen, den er jo en særlig indsats over for de udsatte grupper.

Vi har en situation, hvor vi, når vi diskuterer lavindkomstgrupperne, kan konstatere, at der er en stor mobilitet; det er ikke en situation, man er i varigt, og det synes jeg sådan set, som jeg også var inde på tidligere, er meget afgørende, når vi diskuterer de her ting. Har man mulighed for at komme videre, at få det bedre i det danske samfund? Ja, i høj grad. Vi er et af de samfund, hvor man har den største mulighed for at bevæge sig, og hvor det ikke er ens forældres økonomiske status, der afgør, hvor godt man selv får det. Det synes jeg er enormt vigtigt.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg har to spørgsmål.

For det første vil jeg høre, om hr. Peter Christensen er enig med statsministeren i, at det var en flok socialistiske ballademagere, der lavede demonstrationer her i efteråret. Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål skyldes, at jeg grundlæggende har en mistillid til mennesker, der ændrer på statistik undervejs, og spørgsmålet er: Er det ikke korrekt, at man tidligere har beregnet udgifterne til daginstitutionspadser pr. passet barn, og at regeringen nu er gået over til at beregne det pr. barn i Danmark? Og jeg vil gerne have et klart svar.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jamen altså, fru Anne Baastrup kan få et meget klart svar. Jeg kender jo ikke alle de mennesker, der deltog i de her demonstrationer, men jeg ved da i hvert fald, at en af dem, ansat af BUPL, er en socialistisk ballademager efter min mening; når man kan overfalde statsministeren og hælde maling på ham, er man det. Så det mener jeg sådan set er meget konkret, og jeg synes egentlig, det er ærgerligt, at man ikke fuldstændig tydeligt tager afstand fra sådan nogle ting.

Men hvad der er meget vigtigere er at snakke om tallene og forholdene for børnene. Der er flere penge pr. barn, og det er sådan set det afgørende. Og der er ikke blevet ændret på statistikkene, for de tal, vi bruger, er tal, der kan sammenlignes med tidligere års tal. Og det må jo være at give et retvisende billede at spørge sig selv: Er der flere ressourcer pr. barn, eller er der færre